

**„אתה הולך ברחוב
שאני אותו מאירה...”
כתבה יעלי בועז
לא כליכך הסכים.
הוא שלח לה
בחזרה את תמונתה
שהיתה על הפסנתר**

כארץ, קצת מבולבלת, אחרי צנא, ללא הכוונה.

עם הזמן נקשרתי אליו מאוד. ראיתי בו כישרון נהדר, שמאוד הערכתני. הוא נכנס לי לוורידים, עמוק לנשמה. זה הפך קשר רומנטי, יותר מצירי מאשר מצידו. אני נראית צעירונת, ופערהגילים בינינו — 19 שנה — הרתיע אותנו. לא מתחילים איתי, חושבים שאני קטינה...

כיום אני לא יודעת אם הוא אהב אותי. הוא עבר הרבה ככל הקשור לנשים, הוא פגוע באיזשהו מקום, פגוע בצורה שקשה לרפא. הוא חסדן, לא האמין עד הסוף באהבתי אליו, וזה גרם לבעיות בינינו.

הוא גם עמד עליכך ששני זמרים לא יכולים לחיות ביחד. דווקא המוסיקה היא שקישרה בינינו. אני לא חושבת שעם הרבה בחורות הוא יכול לרקוד ב־4 לפנות בוקר, או לגנון להן שיר חדש על הגיטארה ולשמוע חוות־דעת לעניין.

היו לנו הרבה פרידות וחזרות. השתניתו בשנתיים־וחצי האלה. הוא הצליח לשנות אותי, כפי שהוא רצה. התנתקתי מהעולם. הפסקתי לרקוד וללכת לשיעורי־זימרה, הפסקתי לחפש הופעות.

נשארתי כל הזמן בבית. למדתי לבשל, כי זה חשוב לבועז. הוארעצמו מבשל נפלא. ניסיתי כמיטב יכולתי למצוא־חן בעיניו. כא־שר הוא היה לא־זממן בסיבוכי־הופעות בחו־ל עם שושנה רמארי, שיפצתי את הרירה שלו באפקה. רצייתי להפתיע אותו, כאשר יחזור. זה לא הלך. נכנסתי לדיכאון, למצוקה נפשית. הוא היה האדם היחירי בעולם שרצייתי להתייעץ איתו, לדבר איתו על מה שעובר עליי. רצייתי שהוא יבין אותי, אבל הוא לא היה שם בשבילי.

עם בועז הייתי סגורה בעולם־שלי־בועז. נעשיתי תלויה בו. יעלי הלכה לאיבוד, ונש־ארה רק יעל — כמו שהוא קרא לי, עם הרגש על ההברה הראשונה — יעל־שלי־בועז. זה הגיע למצב שבו אנשים פחדו לפרגן לי בגללו, מכיוון שידעו שהוא לא מעוניין שאני אצליח כזמרת. באירועים, כאשר רצו להע־לות אותי לבימה לשיר, היו מבקשים רשות מבועז.

היה ברור לשנינו שאנחנו לא מתאימים זה לזה. נפרדנו. ניסיתי ליצור איתו קשר בטלפון, לשאול מה שלומו. אבל הוא הבהיר לי שהוא לא רוצה שום קשר וקירבה, ומעדיף לנתק את השיחה. חבל. הוא מתנהג כפגוע. חברה־כנפש כמוני, חברה טובה ומפרגנת, יהיה לו קשה למצוא.

הוא שלח לי, עם ירד משותף, את התמונה שלי, שהיתה מונחת על הפסנתר שלו. נראה שהיא כבר לא מביאה לו את המוזה.

עד כאן יעלי לוי.
יעלי חזרה לשיר ולרקוד, מצאה את עצמה מחדש, אומרת שהיא מרגישה בנאדם חדש, ואפילו נראית אחרת — זוהרת. היא מופיעה כזמרת של להקת זהו Z (ווד), להקת סטודיו הרקדניות של ברכה צמח. השבוע היא גם עומרת לחתום על חוזה־השתתפות בלהקת הפסטיבל החסידי, שתצא לסיבוכי־הופעות בחו־ל בעוד חורשים אחרים.

לוי אינה מחפשת עכשיו קשר רציני. לא חשה עדיין בשלה לזה. יוצאת בחברת ידידים, רוצה להיות עסוקה עם עצמה. לא חסר לה מישהו שיפנק אותה. אומרת שהפינוק שלה, הכיף שלה, זה לעלות על הבימה ולשיר.

★ ★ ★

כ שבוע לפני הפרידה מבועז שרעבי, כתבה יעלי שיר, שהיא קראה לו „תאיר ליי” (ראה מיסגרת):

יעלי, על השיר: „אולי זה נשמע שחצני לכתוב, אני מאירה לו את הרחוב, אבל כש־כתבתי את השיר, לא ניתחתי דברים. כתבתי מה שהרגשתי באותו רגע. זה זרם ממני בחמש דקות. אולי קיבלתי השראה מבועז, שכותב טכסטים מאוד יפים.

„בתקופה הראשונה להיכרותנו הייתי לו למישענת. נתתי לו, במוכנ מסויים, אור. הוא היה אז עצוב, וראיתי אותו משתנה לטובה בזכות השיחה שלי, הנעורים שלי.”

**יעלי
לוי**

